

D E C I Z I E nr. 203/25.02.2013

privind solutionarea contestatiei formulate de dl.

I. Prin contestatia formulata dl. contesta urmatoarele decizii de impunere:

- decizia de impunere anuala pe anul 2009 nr. pentru suma de lei.
- decizia de impunere anuala pe anul 2010 nr. pentru suma de lei.
- decizia de impunere anuala pe anul 2011 nr. pentru suma de lei.

Impozitarea de 16% asupra beneficiului realizat nu se aplică ARENDASULUI persoană fizică ci ARENDATORULUI persoană fizică, care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal.

Începând din anul 2009 prin Ordinul nr. 190/2009 publicat în Monitorul Oficial nr. s-a dispus impozitarea veniturilor bănești din agricultură realizate de către persoane fizice obținute de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă odată cu valorificarea produselor în stare naturală stabilind că impozitul se calculează prin retenere la sursă în momentul plății veniturilor de către plătitorul de venituri prin aplicarea unei cote de 2% asupra venitului brut impozitul fiind final.

Documentul contabil care stă la baza calculării impozitului de 2% asupra valorii brute a produselor livrate este Borderoul de Achiziție care este și personalizat cod 14-4-13 conform aceluiași Ordin.

Valorificând producția pe baza borderourilor de achiziție, producătorilor agricoli persoane fizice li se reține automat 2% impozit la fiecare vânzare începând din anul 2009 la valorificarea producției obținute pe terenul proprietate privată cât și pe cel luat în arendă.

Fără Borderou de achiziție și Certificat de producător agricol eliberat de Primărie și Actul de Identitate NU SE POT VALORIFICA PRODUSELE AGRICOLE.

Plătind impozitul de 2% conform Ordinului nr. 190/2009 considera că impozitarea încă odată cu 16% a beneficiului relativ realizat în acești ani ar duce la o impozitare dubla a veniturilor realizate pe care o considera nelegală, cu atât mai mult că în conformitate cu Ordinul nr. 190/2009 contribuabilii care sunt impuși pe bază de norme de venit sau sistem real care realizează astfel de venituri nu datorează impozit de 2%.

II. Contribuabilul figurează în evidentele Primăriei cu contracte de arendare încheiate cu persoane fizice pentru o suprafață de ha.

În baza declarațiilor privind veniturile realizate în România, cod 200, aferente anilor 2009, 2010 și 2011 au fost emise deciziile de impunere pentru perioada respectivă în conformitate cu prevederile art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

III. Având în vedere constatările organului fiscal, susținerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în

vigoare in perioada verificata, invocate de catre contestator si de catre organele fiscale, biroul investit cu solutionarea contestatiei retine ca petentul a formulat contestatie impotriva urmatoarelor decizii de impunere:

- decizia de impunere anuala pe anul 2009 nr. pentru suma de lei.
- decizia de impunere anuala pe anul 2010 nr. pentru suma de lei.
- decizia de impunere anuala pe anul 2011 nr. pentru suma de lei.

Dl. figureaza in evidentele de la Primaria cu contracte de arendare incheiate cu persoane fizice pentru o suprafata de ha.

Ca urmare a solicitarilor organului fiscal petentul a depus la AFP Declaratiile privind veniturile realizate din arenda in anii 2009, 2010 si 2011 in baza carora au fost emise deciziile de impunere mai sus mentionate.

Prin contestatia formulata petentul sustine ca impozitarea de 16% nu se aplica arendasului ci numai arendatorului care realizeaza venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal.

La stabilirea impozitului pe venitul din arenda organul fiscal a avut in vedere prevederile art. 62 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care precizeaza ca :

“(2³) Venitul net din arenda se stabileste la fiecare plata prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2⁴) Impozitul pe veniturile din arenda se calculeaza prin retinere la sursa de catre platitorii de venit la momentul platii venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, impozitul fiind final.”

Afirmatia petentului referitoare la faptul ca s-a facut impozitarea dubla odata cu 16% si apoi cu 2% nu are suport legal deoarece cele doua cote de impozitare se refera la doua aspecte diferite si anume cota de 16% se aplica la impozitul obtinut de arendas din veniturile din arenda iar cota de 2% se aplica asupra valorii produselor agricole livrate catre unitati specializate conform Ordinului nr. 190/2009.

Avind in vedere cele mentionate se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de petent impotriva masurilor dispuse prin deciziile de impunere anuala pe anii 2009, 2010 si 2011.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 207, alin. 1, din OG nr. 92/2003, republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr. se

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de dl. Antal Ioan impotriva masurilor dispuse prin:

- decizia de impunere anuala pe anul 2009 nr. pentru suma de lei.

- decizia de impunere anuala pe anul 2010 nr. pentru suma de lei.
- decizia de impunere anuala pe anul 2011 nr. pentru suma de
 - prezenta decizie se comunica la :

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul in termen de 6 luni de la primirea prezentei.